

LindhéBladet

Nr 1 År 2015

Johan med våra tre anmödrar

Carolina Charlotta Krusell

Sigrid Wulff

Sophia Blom

KÄRA FRÄNDER!

I alla tider har det i vår familj funnits kvinnor som brutit ny mark och utmanat konventionen. Kvinnor som gett mod, inspiration och skapat möjligheter för andra. De har funnits och finns inom forskning, statsförvaltning, politik, näringsliv, sport och kultur men även i vår vardag. I årets Lindhé-blad har vi uppmärksammat några. Vi vill berätta om några "starka kvinnor" i slakten som betytt mycket och varit förebilder och idoler.

För alla behöver vi någon att se upp till, någon att efterlikna, någon att hämta inspiration från, någon vi kan relatera till, någon som förstår en. Ibland kan det vara svårt att själv veta vem man är och då behöver vi förebilder. Vår längtan att beundra någon är lika betydelsefull för vår överlevnad som hunger och törst. Idoler och förebilder äger en tillgång som vi uppskattar, de kan vara vackra, duktiga på olika saker eller intelligenta. Vi skapar våra identiteter i möten med dem. Vi hittar något vi gillar, tar efter och formar det så att det passar oss själva, eller så ser vi något som vi absolut inte vill ha och ser till att vi inte blir sådana. Vi skapar den vi vill vara i mötet med den vi ser upp till.

Om man frågar en människa vem hon/han/hen har som förebild så säger de ofta "mamma". Men en mamma som framstår som driftig kan uppfattas just så av ett av sina barn, medan ett annat ser henne som trasig. För bilden finns alltid i betraktarens öga, man kan inte bestämma vad någon annan ska tycka och se.

En promenad genom minnenas allé leder mig till min egen mor, så klart. Inga Nilsson Söderblom får i detta nummer ett oändligt rörande och humoristiskt porträtt av min syster Anna Söderblom. Men vi ser henne inte med samma ögon. För mig är mamma den ärtiga kvinnan på parisiska klackar, med långa röda naglar, vållagt hår, klädd i sista skriket. Hon som introducerar sydafrikansk och kinesisk litteratur i Sverige, specialisten på arbetarlitteratur, föregångsgestalten inom litteraturvetenskap, innovatören som ger ut sådana läroböcker som aldrig funnits tidigare. Hon som tar strider med styrka, är modig, reser sig mot dem som skapat problem kring henne. Hon som kan allt om livsfrågor. Hon som är driven, nyfiken, ödmjuk, charmig, down to earth och framför allt bäst. Jag har sett henne kämpa för sin sak utan att ge minsta vika, trots att hon berättat för mig i efterhand hur hon ibland ville ge upp. Hon som ömmar för kantstötta individer och som själv söker

sig bort från nuets mardröm. Henne jag talar i telefon med varenda dag, umgås med på tjejräffar, teatrar, operan. Inte en god, glad liten gumma i sliten stråhatt som kisar och hälsar välkommen. Så kan det vara, och är, i en syskonring. Vi har helt enkelt olika glasögon. Det är just detta som är det intressanta. Men nog är det sant, det gamla talesättet att varje människa har material till en roman – sin egen.

Slutligen vill jag påminna om att det nästa år, hösten 2016, är festår igen. Vi i styrelsen har spånat lite och tänkt oss spökvandring i Gamla stan med efterföljande middag. Vad sägs om det?

Trevlig lästund.

Omi Söderblom Mohammar

FÖRSTA KVINNLIGA GULDMÄRKET

I RIDNING

Min farmor Dagmar Lindqvist, även kallad Dagga, (nr sju av de nio barnen Lindhé på Väppeby i Bålsta, född 1895) har bakom denna bild noterat detta för eftervärlden:

Detta kort är taget 1932 vid Strömsholm i Västmanland, där jag, Dagmar Lindqvist född Lindhé, tog mitt guldmärke i ridning. Före denna terrängridning hade jag, med flera, ridit hästarna från Västerås, drygt 2 mil, och efter 1 timmes vila, ställt upp till dressyrridning för guldmärket.

Officerarna på Strömsholm hade lagt banan, bl a en grav med häck framför, drygt 4 meter brett... Jag förstod att där "låg en hund begravd" eftersom där samlats så mycket folk! Tyvärr gav jag min häst ett par stora rapp på bogen och vi fullkomligt flög över häck och grav samtidigt som applåderna smattrade!

Farmor Dagga var en av de första kvinnor som tog Guldmärket i ridning denna söndag den 5 juni 1932. Platsen var "arméns skola för utbildning i ridning och körning" i Strömsholm utanför Västerås. Intresset att se de årliga tävlingarna var stort och inträdesavgiften var 2 kr.

Farmor Dagga och djuren

Min farmors största intressen var hästar och hundar. Hon passade bland annat flera gånger på att följa med passerande arméritter från Bålsta till Västerås. Det var nog lite ovanligt att en dam hängde med arméns män på dessa ridturer men farmor kände någon som talade om för henne att nu

är det dags att sadla om för långritt.

Hon har också berättat om ett antal vurpor med häst som många slutade med sjukhusbesök. En gång hamnade hon under en häst i ett dike. Hästen gjorde förstas allt för att ta sig upp vilket innebar att farmor fick sparkar "där bak" som tog sig formen av blåmärken av hästskor. Dessa blåmärken ändrade färg under lång tid därefter och gjorde säkert väldigt ont att sitta på också.

Den sista häst farmor hade var Krupp. Han bodde i ett litet stall vid Stugan i Bålsta men fick för det mesta strosa fritt omkring på tomten tillsammans med airedaleteriern Arabel.

Farmors (och farfars) hundar var flera Airedaleterrier under större delen av hennes liv, men efter att farfar gått bort och farmor blev ensam så hade hon dobermanhundarna Suomi och Cilla. Doberman var nog lite mer en vakthund som kändes tryggt att ha när hon bodde ensam de sista 20 åren. Dessa hundar har också jag och syster Sussi minnen av.

På dödsbädden 1974 kunde farmor räkna upp namnen på de 20 hästar hon haft under sitt liv och även namnen på alla hundar. Dessa fyrfotingar förstår vi betydde väldigt mycket för henne.

Rosie Sjöberg

Daggas barnbarn som numera bor i Stugan, Bålsta och har katter!! Men, kanske mitt barnbarn, Vendela 4 år, tar över ridintresset? Hon har redan ridit regelbundet i ett år!

VARFÖR SKULLE OMI KUNNA ANVÄNDA SLÄKTNAMNET “VASA” MEN INTE JÖRGEN?

Jo det beror på kvinnor, som levde med och före vår ättefader Johan Lindhé (född 1792 och död 1879). Han var gift tre gånger och hade 12 barn.

Carolina Charlotta Krusell hette Johans första fru. Hon gifte sig 1820 med Johan. Hon var då 18 år och han 28.

Carolina Charlotta härstammade från Virginia, som var dotter till Erik XIV och hans frilla Agda. Erik erkände Virginia, som giftes bort med Knut Håkansson Hand, landshövding i Kronobergs län.

- Deras dotter, Elisabeth Hand, gifte sig med Per Gyllensvärd.
- Deras barnbarns barn Märta Eleonora Gyllensvärd gifte sig med Carl Magnus Krusell.
- Deras barnbarns barn var Carolina Charlotta Krusell.

Virginia hade av Johan III förlänats ett antal gårdar av vilka en var Forsåker i Mölndal. Den ägdes i början av 1800-talet av Carl Magnus Krusell, pappa till Carolina Charlotta, som ärvde den efter honom och bosatte sig där med Johan. (Jag såg just i tidningen att Forsåker är nu namnet på ett stort byggprojekt i Mölndal).

Äktenskapsförordet mellan Carolina Charlotta och Johan finns bevarat. I det finns en detaljerad beskrivning av hennes hemgift i form av silver, linne, sänglinne och husgeråd med värde på alla föremålen. Där föreskrivs också att den penningssumma, som Johan har rätt att få från det militära ska gå till hustrun om han avlider före henne.

Carolina Charlotta födde sju barn av vilka ett dog. De sex överlevande var Oscar, Frans, Sophia, Josef, Josephina och Axel. Carolina Charlotta dog i TBC 1833 endast 31 år gammal.

Carolina Charlotta omtalas som en förfinad människa, som gick lugnande emellan, när vågorna gick för höga.

Sigrid Lovisa Gunilla Wulff hette Johans andra fru. Hon gifte sig 1834 då hon var 23 år och Johan 42. Hon var dotter till borgmästaren i Säter och hennes farfar var generalkonsul i Marocko. Hon födde tre barn, Carolina, Johan (Janne kallad) och Nils. Sigrid dog 1848 i en ålder av 37 år.

Sophia Christina Blom hette Johans tredje fru. Hon gifte sig 1850 då hon var 21 år och Johan 58. Sophia var systerdotter till Johans första fru, Carolina Charlotta.

Carl Magnus Krusell hade förutom Carolina Charlotta fyra barn till. Äldste sonen sköt sig på grund av olycklig kärlek. Yngsta dottern Susanna Eleonora gifte sig med Fredrik Blom, krigskommissarie. De hade tre barn av vilka den yngsta var Sophia.

Sophia födde tre barn, Herribert, Fritiof (Figge kallad) och Hilma. Sophia dog 1857 i en ålder av 28 år.

Enligt brev: Krigskommissarie Blom var en fin och begåvad man. På sin dödsbädd avtvingade han sin svåger Johan Lindhé att ta hand om hustrun Susanna Eleonora och de tre barnen, som alla flyttade till Forsåker. Moster Blom skildras som ett riktigt fjolligt spektakel. När Blom förlovade sig sa en kamrat; “Det var ett riktigt skåp till fästmö”. Blom hade då svarat; “Ja, men det innehåller en tunna guld”. De var inte glada att få henne till Forsåker. Barnen i Johans tidigare giften busade och gjorde narr av henne. Tycke uppstod här mellan yngsta dottern och svågern! (min kommentar)

År 1840 var den kvinnliga medellivslängden 47 år för att sedan bottna i 45 år 1850 och sedan stadigt öka för att 1879 när Johan dog vara 52 år. Johan hade verkligen otur med sina tre hustrurs livslängd eftersom ingen kom i närheten av dessa åldrar.

Så tillbaka till frågan. Svaret är att Omi är fallen efter Frans från Johans första gifte och Jörgen efter Nils från hans andra. Och med dagens sätt att räkna kungligt släktskap så är Omi en tvättakta Vasa-ättling i trettonde generation efter Erik XIV! Medan Jörgen får nöja sig med att vara en vanlig Lindhé. (Den övriga styrelsen är fallen efter Carolina Charlotta och har därmed också äkta Vasablod i ådrorna!)

Janne Lindhé och en son till honom utvandrade en tid till USA och lär där ha kallat sig Vasa-Lindhé. Ironiskt nog var de fallna efter Sigrid Wulff. Alltså de enda som inte har släktskap med Erik XIV!

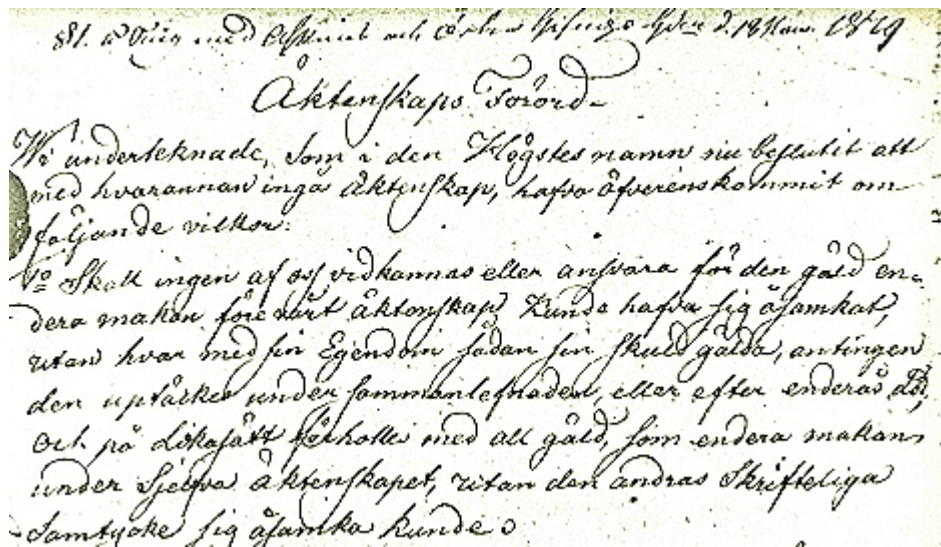
Sten-Erik Lindhé

Källor:

“Johan Otto Frans Lindhés ättlingar” publikation sammanställd till släktmöte 1952
“Släktkrönika II” av Brita Söderberg

KURIOSA

Utdrag ur äktenskapsförordet mellan Johan och Charlotta

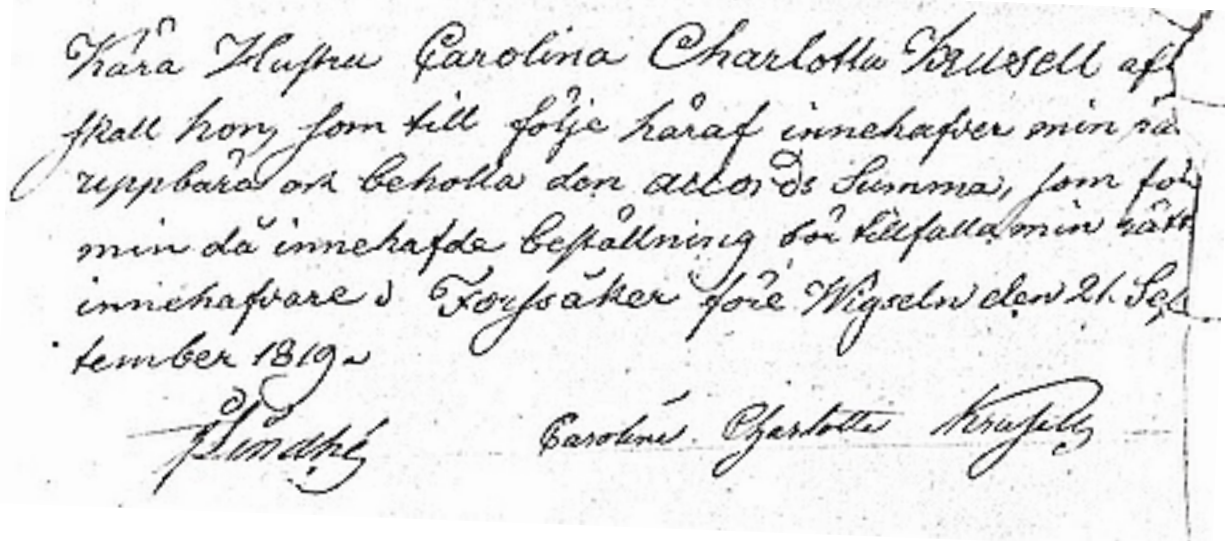

“...1819

Äktenskaps Förord

Vi undertecknade som i den Högstes namn nu beslutat att med hvarannan ingå äktenskap, hafva öfverenskommit om följande villkor:

- Skalk ingen av oss vidkännas eller ansvara för den gård endera maken före vårt äktenskap kunde hafva sig åsamkat , utan hvar med sin egendom sådan sin skuld gälda, antingen den upptäckes under sammanlefnaden, eller efter enderas död, och på lika sätt förhållas med all gård som endera makans under sjelfva äktenskapet, utan den andras skriftliga samtycke sig åsamka kunde.”

Kära Hustru Carolina Charlotta Krusell af ... skall hon, som till följe häraf innehafver min uppbära och beholla den accords summa som för min då innhafde behållning bör tillfalla min rätt innehafvare. Forsåker före Wigseln den 21 September 1819.

MIN MAMMA

När jag tänker på henne dyker alltid samma bild upp i huvudet. Hon står där vid husknuten, leende och brunbränd med utbredda armar – i halmhatt, de röda sandalerna och den där lite urtvättade solklänningen. “Välkommen till Lickershamn, älskade unge”, säger hon. Och tänker på henne gör jag ofta – inte riktigt, men nästan, varje dag. På min mamma, Inga Söderblom.

Sedan dyker fler bilder upp. En dominerade sådan är förstås hennes teoretiska kunnskap. Självklart inom litteratur som litteraturvetare – också inom konst och klassisk musik som hon storkonsumerade. Hon kunde ibland genera oss andra mer okunniga familjemedlemmar med sin

briljans. Som när hon vid första mötet med Svens blivande fru Araceli frågade vilken av Spaniens 1700-tals poeter som egentligen var Aracelis favorit. Eller när hon frågade min man Hasse om hans åsikter om den senaste under-streckaren i SvD rörande gotländska kyrko-konstruktioner. Men hennes kunskaper gick långt utanför hennes egna specialistområden. Mest för att hennes vetgirighet var så stor – om de mest skiftande områden och den minskade aldrig. Jag glömmer aldrig de där somrarna på Gotland när jag forskade om företagsfinansiering och mamma på morgnarna, när jag klev upp, hade läst igenom artiklar och material för att hjälpa mig att driva mina texter framåt. Eller när mamma började studera nya språk, främst spanska, efter pensionen vilket ledde till att hon i princip obehindrat kunde kommunicera med Aracelis släkt på den spanska landsbygden (vilket ibland i och för sig ledde till vissa komiska missförstånd). Eller hennes insatthet i politiska frågor. Få lusläste tidningen, SvD självklart i mammas fall, som hon gjorde – förutom sporten, den hoppade hon över.

Och så är det förstås mammas humor – med en stänk retsamhet och en stor portion ironi. Man skulle kunna säga att den ibland var rätt barnslig.

Min mamma hade också, vad moster Margot kallar, en skapande fantasi. Ibland kanske man kunde kalla henne överdrifternas drottning. Som när hon berättade om de fantastiska kinesiska barnen som var jämgamla med min son Nisse och som på små specialgjorda flyglar spelade Mozarts requiem timme efter timme. Nisse var vid denna tidpunkt 1,5 år. Eller

när mamma beskrev vägen från hemmet i Hudiksvall till skolan som en dryg mil – och som alltid tycktes fylld av snö och varandes beckmörk (oavsett årstid). Margot och Gun hävdade dock att den på sin höjd var någon kilometer.

Mamma var kokett – hade alltid höga klackar, ständigt välmålade naglar och gick inte ut osminkad. Mamma var också mycket generös, älskade att ställa till kalas i sitt vackra hem och lagade fantastisk mat.

Mamma var handlingskraftig, otålig – och något slarvig. Renoveringsarbeten kastade hon sig med jämna rum över med hull och hår – men fort skulle det gå, annars tröttnade hon. Som när hon skulle måla en byrå vit på Gotland, vilket slutade med att varenda möbel i hela stugan blev vit såväl som stora delar av övriga inventarier. Eller när hon en sen kväll fick för sig att tapetsera sitt arbetsrum på Skeppargatan med rosa tapeter, men kanske slarvade en aning med förarbetet, och några timmar senare vaknade till ljudet av att samtliga tapeter snurrade ihop sig och ramlade till golvet.

Mamma hade en karisma som lämnade få personer oberörda – det kunde vara nära familjemedlemmar eller avlägsna bekanta som fångades av hennes utstrålning. Hon var ganska svart eller vit – antingen tyckte hon om eller så tyckte hon inte om en person. Och hon hade svårt att dölja vad hon tyckte, vilket ibland kunde bli pinsamt. Som när jag var liten och hon till en väninna kunde säga “Åh så roligt att du, vackra, Annika är på besök” men till nästa “Jaså,

Lisa är här och hänger igen”.

Så .. det är inte konstigt att jag tänker på min mamma så ofta – och saknar henne så gränslöst. Mitt viktigaste

bollplank, min förebild i världen och min bästa vän. Men som en klok person sa – istället för att sörja så skall jag vara tacksam över ynnesten att ha haft en sådan mamma. Och för minnet av hennes brunbrända utbredda armar och det vackra leendet en solig dag i Lickershamn.

*Anna Söderblom
Mars 2015*

DAGNY BERGMAN

På temat om släktens kvinnor presenterar vi Dagny Bergman, född Lindhé, den 4 mars 1890 på Himmelstalund Norrköping. Hon var det yngsta av åtta syskon.

Hennes far, Nils Lindhé, var reservofficer med majors avsked och gymnastiklärare. Han var mycket intresserad av konst och utbildade sig bl a i Florens. Där kopierade han t ex da Vincis Nattvarden som än idag hänger i Säbrå Kyrka utanför Härnösand.

Dagnys mor, Ida, född Arnell, kom från en förmögen bankfamilj i just Härnösand.

Dagnys bröder ärvde samtliga familjens konstnärliga ådra men försörjde sig på annan karriär. Hennes äldste bror, Ivan Lindhé, etablerade sig dock senare som en porträttmålare på kontinenten, i USA och Stockholm.

Alla döttrarna blev lärare och Dagny utbildade sig vid Högskolan för kvinnliga lärare i Stockholm (Högre Lärarinneseminarier) där hon specialiserat sig på naturvetenskap med inriktning inom botaniken.

Hon tillbringade det första året efter sin examen som en guvernant för en jägmästarfamilj i Bergslagen. Senare tog hon en lärartjänst vid Risbergsskolan i Örebro.

Under en sommarkurs i marinbiologi vid Kristinebergs Forskningsstation på västkusten 1915 träffade hon Sten Bergman och de fattade genast tycke för varandra.

De gifte sig 1920 och ceremonin ägde rum strax innan starten på den stora Kamchatka expeditionen, som

Dagny följde med på. Hur vanligt var detta året innan svenska kvinnor fick rösträtt? Ett exempel på hennes betydande bidrag var Dagny och Stens 270 svenska mil långa och berömda hundspanssfärd över Kamchatkahalvöns vildmark.

Dagny hade även hon ärvt den konstnärliga ådran och målade akvarell. 1948 ger hon ut boken Vildmarksår, på Bonniers förlag, om sina upplevelser under de tre år långa Kamchatka-expedition. Här finns bl a målningen av vulkanen på Kamchatka bredvid.

Hon deltog även i den sista expedition till Nya Guinea, 1956-1959. Mer om detta hoppas vi kunna återkomma till i kommande nummer av Lindhé-Bladet.

Dagny och Sten fick fyra barn: Gundel gift Rende (1923-2012), Marianne gift Zitting (1925-xxx),

Astrid Bergman Zucksdorff (1927-2015) och Åke (1932-1987). Dagny bodde i Rönninge fram till sin död, bosatt i ett äldreboende i Salem under sina sista år. Hon dog den 13 Oktober, 1972.

Av Gundel Rende, dotter till Dagny and Sten Bergman, efter översättning från engelska av google och någon omarbetning av Jögen Lindhé

Barn till Ida och Nils:

Ivan	1875-1954
Bo	1877-1886
Einar	1878-1950
Elsa	1879-
Gunilla	1881-1894
Björn	1886-1958
Vanda	1887-1942
Dagny	1890-1972

MÄLARDROTTNINGEN, ALIAS LADY HUTTON, SKÖNHETEN PÅ RIDDARHOLMEN - SKAPAD AV LINDHÉARE

På hennes hemsida står det följande:

“När du beträder Mälardrottningens landgång trampar du kanske i samma fotspår som dåtidens största filmstjärnor, politiker och kungligheter. Mälardrottningens händelserika historia börjar 1924 när hon byggdes för Mr C.K.G Billings från New York. Då hette hon “Vanadis” och var Mr C.K.G Billings yacht nummer 2 och dåtidens största

Lady Hutton ägde båten 1 år och gick förmodligen knappt över landgången, medan tre i ovan text ej nämnda killar var entreprenörerna och skaparna av den nuvarande hotell- och restaurangverksamheten tillika Mälardrottningen. De nämns inte på hemsidan. Så det kan bli!

Det var nämligen några av Lindhésläktens män som med olika insatser ligger bakom den vackra båtens nuvarande både “outfit”, funktion och position. Männen bakom den eleganta “kvinnan” är bröderna Staffan och Carl Lindhé vilka då var i båtbranschen och hade fått veta att norska försvaret ville sälja båten. De pratade med sin kusin Bertil Lindgren (min pappa), som tänkte på idén att göra något av båten. Pappa hade vid den tiden många års erfarenhet av

dieseldrivna yacht. Båten köptes senare av Woolworth-miljonären Hutton, som skänkte båten till sin dotter Barbara i present på 18-års dagen. Barbara gav i sin tur bort den till den engelska flottan. Efter andra världskriget gjordes en kort sejour i Panama och sedan placerades fartyget i Norge där hon användes som skolskepp. 1980 påbörjades en ombyggnation och vid färdigställandet i september 1982 förtöjdes Mälardrottningen vid Riddarholmen, där hon finns än idag. Vill du uppleva storstadens puls och samtidigt bo unikt är Mälardrottningen det perfekta hotellet!”

De två sista meningarna kan man dock utveckla.

hotellbranschen och att skapa något på detta sätt var hans starka sida. Jag minns då man bogserade båten, från Norge och tog henne till Hudiksvall. Det mesta av det vackra träet var gömt bakom påspikade spånplattor. Genom en noggrann restaurering återskapades hon och fick sitt nuvarande utseende. Namnet Sten Persson ska också nämnas. Han var vad jag förstod en finansiär i projektet.

När hon var redo 1982 bogserades hon ner till Stockholm och Riddarholmen, där den sista “stylingen” ägde rum. Vi barn fick uppdraget att se om livbåtarna fungerade. Medan drottningen gjordes redo, utforskade vi Mälaren. Sen så var det dags.

Hon invigdes som hotell och restaurang.

Var det läget som gav namnet, eller var det namnet som gav läget? Det ska jag ha osagt.

Någonstans under resan kom "kändisarna" och krögarna Bo Parnevik och Hans Wallman in som delägare i Mälardrottningen. En granne gick på visning på båten. Det var då "kändisarnas" namn man nämnde. Men för pappa var det inte viktigt. Det var skapandefasen som var det häftiga för honom. Och

pappa var alltså barnbarn till Richard och Gerda Lindhé.

Om man tittar på Mälardrottningens historia så verkade hon till en början väldigt rastlös, medan det nu verkar såsom hon hittat hem. Och besöker ni henne, så vet ni att hon är en i slkten – mer släkt med oss än med Barbara Hutton.

Ann Lindgren

FARBROR ERIKS DAGBOK

Del 3: Originaldagboken över marschen till Shiraz 1.3-5.4. 1912 sjätte avsnittet, 19–21 mars, plus "Fälttjänstövning" den 19 mars.

19 mars

Fälttjänstövning

En högst välsmakande och förnämlig middag hos H. i går. Det torde dröja innan man nästa gång vederfares så mycken timlig nåd. Den skinkan och den kalkonen kommer att tillhöra mina angenämaste minnen. T.o.m. pilsner förekom! Utom vi blott telegrafchefen med fru och eng. konsuln. Den senare inbjöd oss till middag idag men vi måste tacka nej. Hinner ej.

Idag har vi haft en liten fälttjänstövning mellan kl. 7 och kl. 12. Samövning mellan våra och Haycocks gendarmer. Strid både till fots och till häst i bergen söder om staden.

Ledare: Major Sievert

Tillfällig indelning:

Kåren A

Chef: Major Norén-Brandel

Trupp: 30 ryttare (under kapten Nyström)

Ett kompani om 100 man (chef: persisk kapten)

Kåren B

Chef: Mr Haycock med biträde af sin persiske löjtnant.

Trupp: 10 ryttare, 30 gendarmer till fots.

Kåren B hade förstärkta ställningar samt framsände sitt kavalleri för att vilseleda. Gick ej. Flera roliga episoder såsom när vårt infanteri gick till bajonettanfall mot en till häst anfallande fiende. Vid kritiken tog jag 2 fotos.

Exteriör av Stora Moskén i Isfahan

Fälttjänstövning i Isfahan 19 mars 1912

(Anteckningar av farbror Erik på ett löst papper (inrikesministeriets brevpapper)/ SN)

Den 2 mars hade vi startat från Teheran med 30 ryttare och 100 man till fots samt 17 stycken 4-spända stora vagnar, kallade fourgonger. På de senare fördes vapen, ammunition, kläder mm samt proviant och furage, i regel för 4-5 dagar i sänder. I regel åkte ock fotgendarmerna, fördelade på fourgongerna. Den 17. anlände vi utan nämnvärda äfventyr till Isfahan, där vi nödgades rasta i två dygn för hvila och puts samt nödiga reparationer. Tiden användes äfven till en "samövning" i det härliga berglandskapet norr om I. (*jfr ovan!/SN*) med i I. ännu kvarvarande gendarmer

af det gamla Shusterska finansgendarmeriet (40 man, hvarav 10 beridna). Dessas närmaste chef var en persisk löjtnant men deras egentliga chef var engelsmannen Haycock, persisk finanschef i Isfahan.

Denne treflige och ytterst gästfrje man var af ett ovanligt krigiskt sinnelag och brann af begär att få visa sig som härförare. Sålunda kom till stånd den första svenskleda "fälttjänstövningen" i Persien,

Leconte i Isfahan

hvilken trots dess primitivitet och dess obetydliga styrkeförhållanden var mkt nyttig för våra gendarmer. Den gick ut på spaningsverksamhet af patruller å båda sidor, användning af och strid i fältbefästningar å ena sidan samt å andra sidan infanteriets anfall och kavalleriets tjänst till häst och till fots. Många roliga poänger förekom. Trots förbud att skjuta till häst gjorde ryttare å ömse sidor chocker under eldgifning från hästryggen (persernas stolthet) liksom fotfolket sköto under framryckning med geväret vid sidan. (Det är ju ej så värst länge sedan det senare sättet tillämpades äfven i Europa). Då några ryttare som suttit af och öppnat eld funno att de ej kunde hålla sig mot det anryckande infanteriet bestego de helt lugnt sina hästar och gingo till attack. På detta svarade infanteriet med bajonettanfall och så brakade de ihop. Fotfolket hög tag i hästarnas tyglar mm och ryttarna släpades ner under vilda stridstjut. Det blef en fruktansvärd röra af skramlande effekt.

Så hölls kritik af ledaren major Siefvert som hade "sökt gifva en så vidt möjlig riktig bild af kriget" och lärdomarna som framhöllos voro få men stora. Så blef det rast och smörgås och så red man åter ned mot Isfahan som ej på mkt länge skådat så väldiga och skickliga härförare. Alla voro belättna med den

lilla samöfningen och för oss svenskar här skall den alltid förblifva ett lustigt och angenämt minne.
(slut på separatanteckningarna/SN)

Diverse anteckningar

Mötte en indisk skvadron på vägen. Grannt folk. Indiska hufvudbonader. Från höjderna s. om I. hade vi på hemvägen en förnämlig utsikt öfver den vidsträckta staden

En hel del gamla sevärdheter finnes ju i denna Persiens forna hufvudstad. Vi ha ej haft tid se mycket. Bo ock långt bort. Det märkligaste är kanske de små tornen på 20m:s afstånd från hvarandra o med en gång emellan. Om man ruskar på det ena tornet skakar äfven det andra, likaså gångens väggar. Hvarför har man ej ännu lyckats utlura.

I förstaden Djuefa köpt tobak samt konserver, vin och all där befintlig vodka. Mrs Haycock gaf oss idag 6 flaskor godt vin samt en massa europeiskt bröd och andra bakverk. En mycket rar gumma. Född turkiska men fullt europeiserad.

Doktorn visade i dag ett klagobref till S. från samtliga gendarmer öfver att de höllos som fångar och handterades efter godtycke mm. Jojo men. Ordning, bestämda tider o.d. är ngt fullständigt nytt för dem!

Skulle aftågat i morgon kl.7 enl. plan. Men krängel med bankens stängande i dag. Kunna ej få pengar förrän vid 9-tiden. Afmarsch vid 10-tiden antagligen.

Telegram från Hjalmarsson i dag. Gillade röfwarens fusiljerande. "Bestämda" rykten i T. att vi varit i strid, men sväfvande dito att vi blifvit avväpnade!

Köpte 2 tallrikar silverarbete, 5.5 toman stycket och en tändsticksask, 1,5.

20 mars

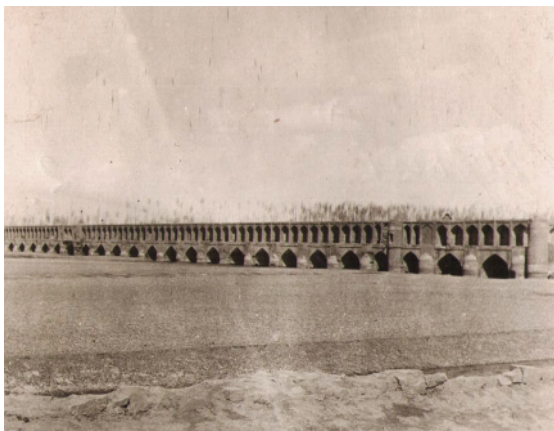
Ut från Isfahan

Snärjigt i morse. Revelj 5. Då N. kom ner vid ½7-tiden ännu intet gjort. Hans och kompanichefens piskor i ständig verksamhet. Ali Khan, som redan i förrgår fått order om kornet (Här använder man korn i st.f. hafre. Hvar gendarmhäst 7 kg, hvar fourgonghäst – stora djur – 17 kg per dag) o.d., visade sig ännu kl. 9 ej hafva gjort något "i väntan på order". Kommo ej iväg förrän kl. 11.30 från "Place Royal". Foto där af

ingången till Shahpalatset samt af den stora moskén strax bredvid.

Haycock följde oss med sina ryttare tills vi kommo till bergen ett par km söder om staden. Där aftackade vi denne ytterst gästvänliga person med Khabarder (?/SN) o.d. Fru H. sade att hvarhelst en svensk visade sig i I. skulle han hafva som ett hem hos dem.

Kvinnan sluppo vi, Gud ske lof. Staden tog det en timma att komma igenom. Men en hel del är mer eller mindre i ruiner och är mer förfallet än i Teheran. Trånga och långa basarer. En utmärkt vacker bro, vida vackrare än fotograferade ehuru i samma stil, passerades i utkanten af staden. Så passerades en

Si-o-se-pol bron

väldig kyrkogård i den vanliga stilen dessutom försedd med en del egendomliga statyer, bl.a. ett stort odjur af sten ur hvars gap framstack den aflidnes hufvud.

Vägen hit har gått genom saltstjäpp med berg på 2-3 kms afst. på östra sidan. Nu vid torrt väder utmärkt hård och fast vägbanan men lergrund. Steppen delvis gräsbevuxen. På gräset låg saltet som klumpade liksom snö under hofvarna. Nere på slätten diken gräfte utmed den breda vägbanan.

Parti av Meidan-e-Shah dvs Shahpalatset

Halfklart i börja. Så ett par obetydliga regnskurar. Nere på saltstjäppen ljumt. Denna ort ligger ett par km väster om själfva vägen. Måste stanna redan här. Felaktiga uppgifter i I. Peterséns dito. Gale-Khan en mkt god seraj men liten gård. Inredd som en fästning med helmurat tak och små vaktorn, skottgluggar. Vattengraf på tre sidor, ehuru grunda. Bra vatten. Byn intill liten men snygg.

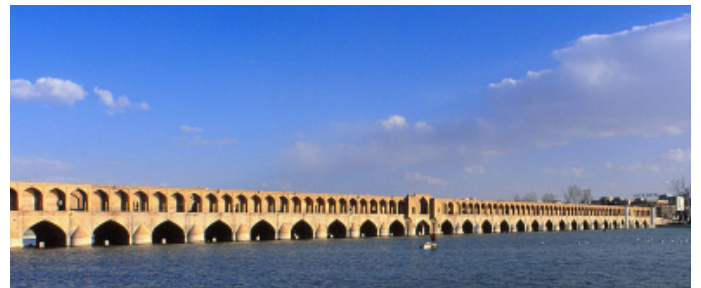
Skärpt bevakning

Nu äro vi ute i det stora okända och sakna detaljkartor. Bevakningen skärpt – krigsmarsch. För- och efterbevakn. liksom allt framgent blir nödigt. Skärpt bevakn. äfven under rasten här. Nu bl.a. två poster på taket.

Min trogna och outröttliga Nasdoulla Beg (= en turkisk gendarm) skaffat en stark och billig matta att påspika drifbänken sålunda åstadkommande en enkel men god fältsäng.

Dagsmarsch blott 15 km. Vi ha en fourgong till med från I. (= nr 0) lastad med bl.a. broslagningsmateriel, plank o.s.v.

(Text genom Sten Norén, se tidigare LindhéBlad)

Si-o-se-pol bron (från Google 2015)

Jubiläum

ANN LINDGREN 60 ÅR

28 APRIL 2015

Det var en gång en söt norska (Lill Lindgren, född Hankø) med glittrande ögon som i juni månad sommaren 1954 träffade en lång, brunögad svensk främling (Bertil Lindgren) när de båda arbetade på Hankø Fjordhotel, en timmes bilfärd utanför den norska huvudstaden dit konstnärer och de förmögna en gång i tiden reste för att ta del av gyttjebad och det hälsosamma mineralvattnet, aktiviteter som försvann under 1930-talet men som nu återtagits som verksamhet (bra att veta för den läsare som är en konstnär och/eller förmögen och är i behov av avkopplande såväl som hälsosam semester).

De gifte sig i september och kommande vår den 28 april 1955 klättrade den långa brunögda svensken upp längs med fasaden på Aker sykehus i Oslo för att trotsa den absurda regeln om att fadern inte fick lov att vara med vid födseln. Där inne i en av salarna fanns kärleksparets förstfödda dotter Ann tillsammans med sin mor. De ville att deras barn skulle ha ett internationellt gångbart namn så därför fick hon heta Ann. Hennes mellannamn, Inger, fick hon efter sin älskade tante (det är norska för moster) Inger som senare skulle lära Ann att räkna och skriva.

För unga föräldrar på snart 24 år och som båda två arbetade inom servicesektorn gällde det att vara uppfinningsrika för att få hushållet att gå runt. Exempelvis så var Anns första bärsele en omgjord glasslåda som hennes mamma satte på magen med hjälp av hängslen och Anns första potta var en gammal champagnekylare.

Under de första fem åren i Anns liv bodde de i en liten lägenhet i förorten Veitvet. Hennes mamma och pappa reste sedan till Vemdalskalet i svenska

Härjedalen för att hjälpa pappans far med sitt hotell. Ann bodde då kvar i Oslo tillsammans med sin mormor och bestefar, där hade Ann sitt andra hem och hennes föräldrar visste att hon hade det bra där. Morföräldrarna hade alltid tid för henne när hennes föräldrar arbetade dag och kväll. Men med lusekoftan nedstoppad i bagaget flyttade Ann till slut efter sin mamma och pappa till Vemdalskalet där Ann fick dela rum med hotellets pianist. Sedan flyttade

familjen, dock utan pianisten, in i halva Vallstugan mitt emot hotellet. Den andra hälften var då väffelstuga. Någonstans i väffelost och längs med färderna i den nya ensitsiga linbanan upp för Hovde med pointern Pedro springandes efter under banan (och sedan klampades på skidorna nedför), klingade norskan av och plockades bara fram under sommarloven som Ann tillbringade hos sin mormor och bestefar på Hill, på andra sidan Hankøundet där hennes föräldrar träffades. Hennes mormor lärde henne att sy, sticka och brodera och hennes bestefar som varit sjöman lärde henne att simma och fiska.

Medan hennes mamma och pappa arbetade på hotellet, som de efter några år tog över, gick Ann i skola i Vemdalen och fick så småningom två systrar, Lisa och Pia. Efter gymnasiestudier i Östersund

flyttade Ann till Göteborg för att få sjukhuspraktik, till Köpenhamn för att arbeta på familjens resebyrå Fjeldferie. Vidare till Stockholm där hon slog rot och utbildade sig till idrottsledare på Lillsved, via Arkitektutbildningen och flygvärdinneutbildningen till företagsekonomi på Stockholms universitet. Efter studierna tog hon tillvara sitt internationellt klingande förnamn och reste några varv runt jorden som flygvärdinna på SAS. Efter 15 år på SAS klippte Ann sina flygvärdinnevingar och fortsatte sina studier i Företagsekonomi och blev licentiat och undervisar numera i Företagsekonomi på gymnasiet.

1980 hade hon träffat Ulf Markström och de fick barnen Oskar (1985), Kajsa (1987) och Martin (1990). Tillsammans med två undulater och hundarna Gerry och Goggi bodde familjen i Högalid på Södermalm i Stockholm. Om somrarna stoppades undulaterna, hundarna och barnen tillsammans med alla pelargoner och två månaders packning in i den bruna Saaben 9000 och transporterades ut ur storstaden för att släppas ut på sommarbete på landstället på Tynningö i Stockholms skärgård. Om vintrarna upprepades proceduren då undulaterna, hundarna och barnen återigen packades in i bilen för att få frisk luft uppe på Vemdalsskalet i Lillfjöset. Pelargonerna, som inte gjorde sig bra i vinterskrud fick oftast stanna hemma.

I vår familj, som kanske i de allra flesta, väcker vi det rävsovande födelsedagsbarnet med sång på sängen och äter sedan frukost tillsammans där födelsedagsbarnet får honnörsplatsen med godisbitar lagda som en krans runt tallriken som står på födelsedagstabletten. Vår, vad vi tror, egen födelsedagstradition är att vi tillsammans försöker återberätta dagen då födelsedagsbarnet föddes. Inför sin 60 års dag, som hon planerar att spendera tillsammans med familjen och labradorvalpen Heidi, önskar sig Ann sällskapsspel för både utom- och inomhusbruk som går ut på, hennes livsmotto - att vinna utan att någon förlorar.

GRATTIS PÅ FÖDELSEDAGEN ÄLSKADE MAMI!

Oskar, Kajsa och Martin Lindgren

NÄSTA ÅR ÄR DET FEST!

Nu laddar vi om och planerar för nästa års festligheter samt släktmötet. Alla medlemmar (födda, adopterad och ingifta) är välkomna till Stockholm hösten 2016 för att träffas och umgås med släktingar du känner och några du inte känner.

Ju fler desto roligare så förbered alla i din familj! Inbjudan skickas ut nästa vår, tillsammans med programmet och information om datum och hur man anmäler sig.

Välkomna!!

FG PlusGiro	INBETALNING/GIRERING	Till PlusGirokonto nr	Släktföreningen Johan Lindhés ättlingar	Avsändare Namn:	Svenska kronor:
	Vänligen skicka helst inbetalning senast augusti 2015 Medlemsavgiften är 100:-/år och Fyll i en blankett enligt denna förlaga eller beställ via Internet - Kom då ihåg att ange Ditt namn!	Betalmottagare			

JUBILARER - 2015

95 År	
Leissner Margareta	13.3
Dokken Elsa	8.11
90 År	
Zitting Marianne	19.2
Nordström Fred	9.3
Widner Nils	8.10
85 År	
Nordström Erik	16.1
Wiesner Karin	1.3
Friberg Klas	19.9
80 År	
Kjelsen Arvid	15.1
Lindhé Arne	23.2
Jonsson Bjelfvenstam Eva	25.8
Ahlgren Marianne	21.11
75 År	
Reidar Stuban	
70 År	
Holmblad Ulf	14.12
65 År	
Gennow Madeleine	14.1
Cederlund Henrik	20.1
Lindgren Eva	4.2
Nordström Carl	19.2
Gillsäter Pia	11.4
Cronholm Elisabeth	17.4
Söderblom Mohammar Omi	24.4
Friis-Fischer Sten	9.9
Zitting Björn	27.12
60 År	
Jonsson Björn	31.1
Ulander Catharina	26.2
Cederlund Carl	15.4
Lindgren Ann	28.4
Zachrisson Johan	6.6
Sjöstedt Viveka	8.9
Lindhé Helena	1.12
Laakso Anneli	5.12
50 År	
Muhr Micael	4.1
Westerlund Lars	22.1
Rydeberg Jan	6.2
Lindhe Rydh Annika	6.2
Bruhn Petersen Jessica	13.4
Thorén Cicela	25.10
Bergman Nina	25.10
Lindhé Rolf	28.11
40 År	
Palmstierna Peder	2.2

Lindhé Fabian	14.3
Lindhé Tom	24.3
Sköld Emma	30.4
Lindberg Niclas	7.5
Åqvist Henrik	10.5
Söderberg Carin	9.6
Larsberger Olof	27.6
Malm Emma	9.12
10 År	
Ekelund Jakob	22.1
Brunnström Loke	10.3
Persson Markus	20.4
Åqvist Anton	7.5
Sidenvall Aron	29.5
Lindhé Siri	14.6
Söderberg Diana	20.7
Söderberg Ingrid	15.9
Wallius Matilda	4.10

JUBILARER - 2016

95 År	
Beckman Margot	3.10
90 År	
Vesterlund Sten-Olof	10.3
Cederlund Lennart	30.3
Granström Barbro	30.10
85 År	
Iverus Ann-Charlotte	11.6
Kessler Mia (Anna-Maria)	28.11
80 År	
Lindhé Nils	4.2
Ahlström Yvonne	19.5
Holmberg Carin	23.7
Wijkmark Christina	24.8
75 År	
Stuban Kjell	
70 År	
Beckman Jens	19.1
Welle-Strand Ragni	30.3
Lindhé Britt	29.4
Lindhé Stephanie	28.5
Sidenvall Margareta	21.7
Brunnström Gösta	13.8
Friberg Magnus	27.10
MacMillan Catharina	1.11
Muhr Carin	3.11
Muhr Ewa	3.11
65 År	
Nordlinder Sture	17.5
Rende Anna	2.7
Lucas Charlotte	20.8
Cronholm Gandra Christina	27.9

Holmblad Anette-Sophie	20.12
60 År	
Muhr Thomas	1.3
Granström Leif	23.5
Torstenius Annika	8.7
Karlsson Eva	4.8
Nyman Katarina	4.9
Lindhé Rickard	13.11
Cronholm Ola	19.12
Stickney Emily	21.12
50 År	
Holmberg Petter	14.2
Söderberg Caroline	15.3
Engström Ingrid	20.4
Westerlund Tomas	21.7
Lindhé-Oddving Cajsa	23.8
Wijkmark Erik	23.8
Nordström Ulrika	29.9
Ekelund Olof	1.10
Kessler John	4.10
Persson Ulander Birgitta	6.10

40 År	
Carlborg Ebba	
Norén Sanna	10.2
Sumner Patrik	26.2
Cederlund Losenborg Anna	20.3
Lindström Frida	29.4
Hägg Carl-Johan	3.6
Ahlgren Kajsa	27.10
Beckman Joel	4.12
Sumner Christine	6.12
Palmstierna Christian	29.12
10 År	
Kotsakidis Leon	14.1
Grähs Cornelia	18.1
Reader Iris	24.2
Westerlund William	16.4
Ericsson Kevin	17.8
Grähs Eriksson Dante	30.8
Oide Robin	2.9
Mathiesen Eric	11.11

FÖDDA

Christina Söderblom, dotter till Sven och Araceli Söderblom, född 150411

Ari Beckman, son till Joel och Lea Beckman, född 140506

Sofia Gustavsdotter Lindhé, dotter till Karin och Gustav Lindhé, född 140709

AVLIDNA

BBAC Birgit Wanatowski. 140602

BDBAA Max Lindhé, 141225

IHC Astrid Bergman-Sucksdorff, 150112

BDAB Richard Lindhé

SLÄKTFORSKNING PÅ NÄTET (REPRIS)

Vi har ju våra släktkrönikor och viss annan dokumentation, men hur bra är vi egentligen på att dokumentera vår nutidshistoria? Vi tror att det bästa sättet att göra detta på är via nätet.

På ett av släktföreningens styrelsemöten 2014 beslutades att vi skall undersöka en satsning på att öppna ett konto på en hemsida för släktforskning.

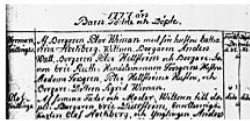
Exempel på hemsidor för släktforskning är t ex Ancestry och Myheritage men det finns många fler. Gör en sökning på t ex "släktforskning + Lindhé"!

Idag börjar släkten bli för stor för att på ett bra sätt överblicka helheten. Med ett "Lindhé-träd" på nätet kan vi alla fylla på med information kring just vår egen del av släkten.

Med denna lilla ruta vill vi berätta om styrelsens planer, men också möjliggöra för alla medlemmar i släktföreningen att komma med synpunkter. Därtill skulle vi gärna vilja ha en "chefsredaktör" för projektet.

Vi välkomnar varmt alla att höra av sig!

Några exempel på vilka uppgifter du kan hitta på Ancestry.se

Svenska kyrkböcker

Sök dina förfäder i husförhör, församlingsböcker, uppgifter om födda, vigda och döda, flyttlängder samt kyrkliga räkenskaper.

Kyrkbokslänkar:

Sök eller bläddra i kyrkböcker
Läs mer om husförhör
Läs mer om namnindexerade

Emigration

Med hjälp av passagerarlistor, passansökning och naturaliseringshandlingar kan du hitta uppgifter om dina släktingar som emigrerade från Sverige.

Emigrationslänkar:

Passagerarlistor
Amerikanska passansökningar
Naturaliseringsregister

Folkräkningar

I folkräkningarna kan du hitta intressant information om dina förfäder. Adress, ålder, yrke, och immigrationsår är några av alla de uppgifter som finns med.

Folkräkningar och census:

USA:s federala folkräkningar
Kanadas folkräkningar
Storbritanniens folkräkningar

Släkträd

Sök i de släkträd som finns på Ancestry och som innehåller flera miljarder namn från hela världen. Du kan även skapa ditt eget släkträd helt gratis hos Ancestry.

Släkträdslänkar:

Sök i publika släkträd
Skapa ditt eget träd
Ladda upp en GEDCOM

Bygg ditt gratis släkträd

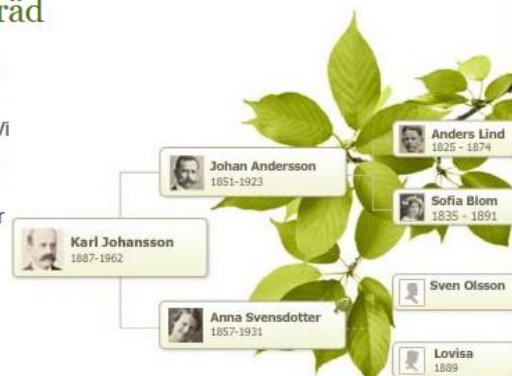
Sök historiska uppgifter

Komma igång

Bygg ditt gratis släkträd

Börja med att fylla i uppgifter om dig själv i släkträdet eller ladda upp en [GEDCOM-fil](#) med din släktforskning. Vi hjälper dig hitta nya uppgifter till ditt träd genom gröna löv som tipsar om matchande uppgifter i våra databaser och i andra medlemmars träd.

[Skapa ett nytt släkträd >>](#)

VÄRT ATT VETA

Föreningen har till **ändamål** att

- ❖ Verka för släktens sammanhållning
- ❖ Tillvarata släktintressen
- ❖ Samla släktens historia

Medlemmar i föreningen är alla födda, adopterade eller ingifta i ättelinjen från Johan Otto Frans Lindhé och hans tre hustrur Carolina Krusell, Sigrid Wulff och Sophia Blom.

Aktiv medlem är den som fyllt 18 år och betalat årsavgift eller bor hos föräldrar som betalat årsavgift. (En avgift per adress). **Årsavgiften** är **100 kr**/adress.

Anmäl Dig genom att betala in årsavgiften via PlusGiro, gärna för tre år i taget. Uppge ditt namn, adress, telefonnummer och e-post adress. **PG 34 33 60-4 Släktföreningen Johan Lindhés ättlingar** c/o Johan Lindhé, John Ericssonsgatan 16, 112 22 Stockholm. Skriv NY medlem på talongen.

Adressändringar eller ändrade familjeförhållanden antecknas på talongen eller mailas till någon i styrelsen eller direkt till Annika Torstenius.

Lindhé Bladet skickas varje år till alla aktiva medlemmar med årsbrev, information om släkten, släkthistoria och en medlemsförteckning.

Släktmöte med årsmötesförhandlingar och program för alla åldrar hålls vart tredje år och äger nästa gång rum **2016**. **Inbjudan** till släktmöte sänds till alla medlemmar (även icke betalande).

Aktiva medlemmar får **Släktregistret** genom att sätta in portoavgiften – 20 kr – på föreningens PG 34 33 60-4. Nya medlemmar får släktregistret utan kostnad.

Släktrönikan av Brita Söderberg finns fortfarande att tillgå. Kontakta Stephanie Lindhé i styrelsen.

Släktemblemet – Johans vapen som brosch i guld på blå botten beställs genom att sätta in 45 kr (inkl porto) på föreningens PG 34 33 60-4.

Lindhéska **släktarkivet** M-7 369, 3:1+½ 2 finns i **Stockholms stadsarkiv**, Kungsklippan 6 i Stockholm. Hänvisa till ovanstående om ni vill besöka arkivet. Om ni vill lämna material eller fråga om arkivet kontakta styrelsen.

www.lindhé.nu

FÖRENINGENS STYRELSE

Ordförande	Omi Söderblom Mohammar, Österlånggatan 39, 111 31 Stockholm omimohammar@hotmail.com	0706-31 06 78
V. Ordförande	Sten-Erik Lindhé, sten-erik.lindhe@arlafoods.com	08-755 65 67
Sekreterare/Red.	Annika Torstenius, Karlavägen 117, 115 26 Stockholm annika.torstenius@gmail.com	0708-99 33 88
Kassör	Johan Lindhé, John Ericssonsgatan 16, 112 22 Stockholm johan-lindhe@hotmail.com	0735-33 76 38
V. Sekreterare	Jörgen Lindhé, Döbelnsgatan 25, 113 58 Stockholm jorgen.lindhe@hotmail.com	076-868 60 95
Suppleant	Alice Whitehorn, Hådetorps gård, 642 96 Malmköping alice.whitehorn@telia.com	0157-440 47
Suppleant	Stephanie Lindhé, Sockerbruksgränd 12, 118 42 Stockholm stephanie.lindhe4@gmail.com	070-301 87 39
Suppleant	Rosie Sjöberg, rosie.sjoberg@cederroth.com	070-639 45 61
Suppleant	Ann Lindgren, ann_lindgren@live.se	070-510 30 32

slaktforeningen.lindhe@gmail.com **OBS NY MAIL**

Johan Otto Frans Lindhé - Släktgrupp members